

Pe drumul eșecului

Geneza 13.12; 14.12; 19.1

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 14.01.2019, Actualizat: 14.01.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Geneza 13.12; 14.12; 19.1

Geneza 13.12: Avram a locuit în țara Canaanului, iar Lot a locuit în cetățile câmpiei și și-a întins corturile până la Sodoma.

Geneza 14.12: Și au luat pe Lot, fiul fratelui lui Avram, și bogățiile lui și au plecat; pentru că el locuia în Sodoma.

Geneza 19.1: Cei doi îngeri au venit la Sodoma. Și Lot ședea la poarta Sodomei.

Introducere

Studentii eșuează din multe motive. Însă una au comun: ei nu eșuează dintr-o dată și nemijlocit. Eșecul este întotdeauna un proces. Aceasta este la fel valabil și când un creștin eșuează. Creștinii în maturizare nu eșuează deodată, ci înaintează permanent pas cu pas pe drumul eșecului.

În istoria lui Lot din cartea Geneza găsim cazul trist al unui credincios care a eșuat. Lot era foarte clar un credincios. În 2 Petru 2.7,8 Lot este numit de trei ori „drept”. Însă Lot cel „drept” a eșuat în a trăi viața pentru Dumnezeu. El a călătorit pe drumul ratării. Fiecare creștin poate astăzi să facă la fel. El ori trăiește o viață, care are valoare pentru Dumnezeu, ori eșuează în viața sa, în ceea ce privește valorile veșnice (vezi 1 Corinteni 3.11-15). Cât de tragic și de rușinos va fi pentru el, când el va sta înaintea Domnului și va trebui să dea socoteală pentru o viață goală și irosită (vezi 2 Corinteni 5.10). Cu toate că acest fel de eșec nu influențează soarta veșnică a unui creștin adevărat – dacă el va merge în cer sau în iad -, în Scriptură sunt totuși unele pasaje de atenționare. Ele au scopul de a determina foarte serios pe credinciosul neascultător să-și verifice mărturia lui că el aparține lui Hristos și să se asigure că el este cu adevărat mântuit (vezi Ioan 15.4-6; Coloseni 1.23). Dorim ca și creștinii în maturizare să ne ostenim să evităm drumul eșecului.

Perspective false - Lot

Primul pas în direcția eșecului Lot l-a făcut atunci când a privit lucrurile dintr-o perspectivă falsă. El a făcut o alegere egoistă: El „și-a ales *pentru sine* ...” (Geneza 13.11). Alegerea lui s-a bazat numai pe ce arăta a fi cel mai bun: El a văzut „toată câmpia Iordanului, care era bine udată peste tot” (Geneza 13.10). Perspectiva lui nu a ținut seama că cetățile rele ale văii urmau să fie distruse: aceasta era „înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora” (Geneza 13.10). Lot avea perspectiva falsă, deoarece el nu era în părtășie cu Dumnezeu. Un creștin, care trăiește în afara părtășiei cu Hristos, are privirea îndreptată ca și Lot: egoistă, lumească și mărginită.

Ca și la Lot, drumul eșecului începe pentru mulți creștini prin aceea că ei „își ridică ochii” (Geneza 13.10) și văd toate posibilitățile și ocaziile pe care le oferă lumea aceasta. Este foarte natural dacă aleg ceea ce *îmi* oferă cele mai multe plăceri și cele mai multe posesiuni și cea

mai mare autoritate. Însă aceasta este perspectiva falsă. Cuvântul lui Dumnezeu spune foarte clar, că lumea aceasta și tot ce oferă ea merge spre pierzare (vezi 1 Corinteni 7.31; 1 Ioan 2.17). Ca și Sodoma și Gomora, lumea aceasta este destinată pentru judecată. Este numai o chestiune de timp, până când pământul va fi distrus și înlocuit prin „ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea” (vezi 2 Petru 3.10-13).

Nici un creștin cu mintea clară nu va depune acțiuni în sistemul mondial actual. Ai depune tu bani la o bancă, despre care știi foarte bine că mâine va da faliment? Ai cumpăra tu o casă în avalul unui dig, care conform autorităților este deosebit de nesigur? Desigur, nu! Însă aceasta ilustrează foarte bine ceea ce fac unii creștini cu viața lor, deoarece ei au o perspectivă lumească și naturală: ei investesc timpul și energia lor în ceva care va fi total șters și nu are valoare veșnică. Un creștin cu perspectivă falsă a început în viața lui să meargă pe un drum al eșecului.

Perspectiva corectă - Avraam

Ce contrast vedem între Lot și Avraam! Avraam era un credincios fidel, care avea perspectiva corectă. El era în părtășie cu Dumnezeu. Cu toate că Avraam și Lot aveau aceeași moștenire biologică, același fundal social, același mediu cultural (vezi Geneza 11-12), Avraam avea o cu totul altă privire asupra lucrurilor, deoarece el umbla cu Domnul. Să citim Geneza 13.3-5, unde Avraam (Dumnezeu i-a schimbat numele în Avraam) s-a închinat Domnului, atunci când ei au ajuns la altarul din Betel. Și Lot era un credincios, însă nu citim că el s-a închinat Domnului sau că a chemat pe Domnul. Citim numai că și el „avea oi și boi și corturi”.

Cum stau lucrurile cu noi? Întâmpinăm noi viața cu perspectiva lui Avraam sau cu perspectiva lui Lot? În Evrei 11.10 citim că Avraam „aștepta cetatea care are temelii, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu”. Avraam avea perspectiva corectă. Prin credință se odihnea pe făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu date lui (Geneza 12.1-3). Avraam nu era interesat de cele pământești și de cetățile făcute de oameni, ca Sodoma și Gomora. El se preocupa cu fundamente mai de încredere: cu valorile veșnice ale lui Dumnezeu. Spre care cetate privești tu?

Lot cocheta cu lumea

Al doilea pas al lui Lot pe drumul eșecului îl găsim în Geneza 13.12: el „și-a întins corturile până la Sodoma”. El nu a intrat în Sodoma, însă *el a cochetat cu lumea*.

În mod normal acesta este pasul următor, atunci când un creștin eșuează. În aspectul acesta nicidecum nu este vorba că un creștin credincios trăiește într-un păcat evident; este numai o orientare în direcție falsă: ocupi un loc de muncă bine plătit, care te implică în practici imorale; ești atras în activități de vacanță palpitante, care răpesc timpul și talentul, care apoi vor lipsi grupei creștine de pe uni-campus; te îndrăgostești de un necredincios „cărui nu te poți împotrivi” – toate acestea pot fi mișcări „nevinovate” în direcție falsă. Este numai o chestiune de timp, până când creștinul eșuat „va intra” în Sodoma, așa cum a făcut Lot. În Geneza 14.12 Lot trăiește în Sodoma.

... și Avraam?

Ce contrast vedem la Avraam! În Geneza 13.18 vedem și la el că își deplasează cortul, dar nu în direcția Sodoma: El s-a dus spre Hebron în ținutul muntos și „acolo a zidit un altar Domnului”. În Sodoma nu era nici un altar! De asemenea citim, că Domnul a făgăduit lui Avraam *toată țara* (Geneza 13.14-18).

Ce lecție! Cuvântul lui Dumnezeu spune foarte clar, că Domnul Isus va reveni într-o zi și va instaura Împărăția Lui pe pământul acesta (2 Timotei 4.1). Acelor creștini, care în viața *aceasta* sunt fideli și rămân consecvenți, le este făgăduită o parte nespus de bogată în Împărăția *aceea* (Iacov 2.5; 2 Petru 1.11; 2 Timotei 2.12). Să nu pierdem răsplata!

Implicațiile din Sodoma

În Geneza 14 vedem că problemele Sodomei au devenit și problemele lui Lot, deoarece el era legat cu această cetate rea. Pe de altă parte, Avraam era scutit de toată neliniștea și cearta și problemele Sodomei. Desigur nu era scutit, pentru a fi nepăsător, nu, Avraam era foarte îngrijorat de problemele oamenilor din Sodoma – și în mod foarte deosebit de situația celui care era credincios împreună cu el și rudă apropiată a lui, Lot. Și el a făcut ceva!

Aici avem iarăși o lecție despre adevărata legătură a creștinilor cu lumea aceasta. O umblare în temere de Dumnezeu ne va elibera de multă neliniște și haos al acestui sistem al lumii. Însă noi avem o responsabilitate în a ajuta *oamenilor*, care sunt prinși în capcanele ei, și noi ar trebui să facem tot ce ne stă în putere (prin puterea lui Dumnezeu!), ca să „salvăm” pe frații și surorile noastre în Hristos care au eșuat. Ca și Avraam, noi nu trebuie să devenim parte a sistemului Sodoma, ca să ajutăm oamenii de acolo. Suntem liberi ca să ajutăm tocmai pe baza faptului că *nu suntem* parte a acestui sistem. Domnul nostru Isus a spus, că noi desigur suntem *în lume*, dar nu suntem parte a acestui sistem rău al lumii (Ioan 17.9-23). Să observăm, că Avraam nu s-a lăsat înșelat prin împăratul Sodomei și prada biruinței (Geneza 14.21-24). Nu era întâmplare că a venit Melhisedec, cel temător de Dumnezeu, ca să binecuvânteze pe Avraam și să-l încurajeze. Dumnezeu are întotdeauna căi să ne întărească în timpurile noastre grele.

Stația finală: lumea (în porțile Sodomei)

În Geneza 19 vedem că Lot a fost deplin *amestecat* în afacerile Sodomei. Acesta este un alt pas următor logic pe calea eșecului. Ne-am fi gândit că prin scăparea cu greu, de care a avut parte în capitolul 14, și-a învățat lecția, sau cel puțin din dragostea, pe care Avraam i-a dovedit-o. Însă credincioșii care eșuează sunt deseori indiferenți și insensibili pentru dragoste și minte omenească sănătoasă. Cât de mult trebuie să-l fi întristat aceasta pe Avraam! Mulți dintre noi pot simți împreună cu Avraam în privința aceasta. Uneori este nevoie de un eveniment cutremurător și traumatic, pentru a scoate un credincios din Sodoma. Îngeri și foc din cer l-au scos în cele din urmă pe Lot din Sodoma. Însă chiar și atunci, aceasta nu a avut loc fără luptă mare, ezitare și pierdere (Geneza 19.15-29).

Aversiunea lui Lot de a părăsi Sodoma nu este singurul indiciu că el era implicat în Sodoma. Dacă studiem mai îndeaproape capitolele, găsim dovezi că Lot era probabil căsătorit cu o femeie din Sodoma. El a părăsit cortul său și și-a cumpărat o casă în Sodoma. El a crescut familia lui în Sodoma, și rădăcinile familiale sunt greu de desprins. În afară de aceasta pare că Lot era implicat în corupția politică din Sodoma. „Șederea în porțile Sodomei” (Geneza 19.1) poate însemna că Lot participa la treburile administrației cetății Sodoma. Probabil Lot a încercat să introducă reforme în cetate, dar este foarte interesant că Avraam, care trăia în afara cetății, era o mărturie mult mai mare pentru împăratul Sodomei într-o singură zi, decât era Lot tot timpul vieții lui în cetate.

Ca și Lot, sunt mulți creștini care nu neapărat sunt amestecați în păcatele „grosolane” ale lumii acesteia, cum ar fi homosexualitatea și brutalitatea (Geneza 19.2-9), însă gândirea lor este sucită și deformată (vezi Geneza 19.8), deoarece ei au pierdut contactul cu Dumnezeu. Ce a mai rămas din mărturia lor este denaturat și confuz (Geneza 19.14). Un credincios eșuat ajuns pe această treaptă este cu adevărat o imagine tristă.

Scena finală a lui Lot este tragică. Prin îndurarea lui Dumnezeu viața i-a fost salvată, dar el a pierdut totul: lucrul său, casa sa, averile lui, soția. Da, Lot a putut scoate pe cele două fiice ale lui din cetate, însă el nu a mai putut îndepărta Sodoma din fiicele lui (Geneza 19.30-38). Din această legătură de incest a rezultat Moab și Amon – două națiuni care pe parcursul anilor au fost o plagă pentru poporul lui Dumnezeu.

Eșecul lui Lot, care a început cu o alegere, a avut urmări devastatoare pentru el însuși, pentru familia lui și în cele din urmă pentru întregul Israel. Istoria lui este o atenționare clară și severă pentru orice creștin aflat în maturizare. Nu umbla pe căile eșecului!

Tradus de la: [Auf der Straße des Versagens](#)

Titlul original: „The Road to Failure“

Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu